

Deut; 6:1-25.

A keresztyénségnek, a hitünknek, teljes vallási életünknek egyetlen alapja Istennek a Golgotán megmutatkozott szeretete. S erre az alapra csak egy módon lehet ráépülnie az ember életének és vallásosságának; a viszonzszeretettel. Azzal, ha mi is szeretjük őt teljes szívünkkel, teljes lelkünkkel és teljes erőnkkel. S ha ez elkezd megvalósulni bennünk, onnantól kezdve nevezhető keresztyénnek a mi életünk. Mert ez az első és legnagyobb parancsolat: Szeresd az URat, a te Istenedet! S ezen az egyen múlik minden. Csupán ezen, hogy szereted-e forrón, tiszta szívből, igazán az Istent. Ez az egy számít, az Isten iránti szeretet.

Ezt nem értik sokan. Mert sokan inkább úgy néznek Istenre, mint egy bíróra, aki majd megítél. S a bíró elől inkább szeretnénk eltakarni dolgokat, szeretnénk egy kicsit becsapni őt, hogy jobb színben tűnhessünk fel. Ha meg érzelmekről kell beszélni egy bíró kapcsán, talán dühösesek vagyunk rá, meg félünk is tőle. Ezek lehetnek indokolt érzések. Na de minek szeretnénk? Mit szeressünk rajta? Sokan nézik Istent ilyen félelmetes bírónak, akit jobb inkább elkerülni.

Mások meg üzlettársnak tekintik az Istent. *„Én befizetem az egyházfenntartást, meg teljesítem egy némelyik parancsolatát, ő meg adjon nekem ezt, meg azt, amit szeretnék, egyébként meg hagyjon engem békén.”* Az ilyen ember még alkudozik is kicsit az Istennel. Próbálja lejjebb alkudni az árat. *Elég lesz, ha minden második vasárnap megyek el templomba. Meg elég, ha gyereket odaküldöm néha. De azért az se menjen szegény túl sokat. Meg elég, ha a minimumot befizetem, az is túl magas.* – így okoskodik emberünk, aki üzlettársnak tekinti az Istent, s aztán még jól meg is sértődik, ha valami nem úgy alakul az életében, mint ahogy megálmodta volna. Talán érezzük, hogy ennek viselkedésnek a szeretethez semmi köze. De hát miért is szeretnénk azt, akivel üzletelünk. Az üzleti kapcsolatban nem szeretni kell, hanem érdeket érvényesíteni, azaz a legolcsóbban a legtöbbet megszerezni. Az üzlet az üzlet, és nem szerelem.

Sokféle rossz elképzelése lehet az embernek az Istenről. Ezért is adta végső és tökéletes önkinyilatkoztatását Jézusban, hogy meglássuk, megértsük végre, hogy milyen is az Isten. És eljött Jézus, és ő nem egy bíróról, beszélt, noha Isten ítél is. És nem egy királyról beszélt, noha Isten uralkodik is. És nem üzlettársról beszélt, noha Istentől sok jó dolgot kaphatunk. Hanem Jézus egy édesapáról beszélt nekünk. Jézus Atyának szólítja az Istent. Egy szülő, akinek az életemet köszönhetem. Egy apa, aki gondoskodik rólam. Aki nevel, táplál, fegyelmez, ölbe vesz. Aki segíti, hogy felnőttem, szabad emberré legyek, hogy kiteljesedjen az életem. Egy apa, aki a gyereke sikerének és boldogságának örül. Egy apa, aki nagyon szereti gyermekét, és bizony sok áldozatot hoz a gyermekéért. Egy apa, akinek a legfőbb öröme, ha a gyerekeit boldognak látja, s ha ezek a gyerekek viszonzszeretik őt. Egy édesapához hasonló az Isten. Ez a legerősebb szimbólum, ami megragadja az Isten-kapcsolat lényegét. S ebben a szülő-gyermek kapcsolatban már érthető, hogy mit keres a szeretet. Mert ennek a kapcsolatnak a lényege a szeretet. Ezért ez az első és legnagyobb parancsolat: Szeresd az URat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből. – Isten ezt várja tőlünk. Pont úgy, ahogy a szerelmes ember nem azt várja a másiktól, hogy az adjon neki valamit, ajándékot, pénzt vagy hivatali kedvességet, stb. hanem azt, hogy szeretetét adja, szívét adja. Önmagát adja. Ezt várja tőlünk is az Isten. Ami ennél kevesebb vagy másabb, az semmit sem ér. Isten szeretetet vár, mert szeret. S ha szereted, ne fukarkodj szereteted kinyilvánításával.

S hogy hogyan mutathatjuk meg a szeretetünket? S mi is voltaképpen az Isten iránti szeretet? Nézzük meg ezt a szeretetet különböző részleteiben!

Az Isten iránti szeretet a hála. Amikor élvezem Isten ajándékait. Például az életemet. A fiatalságomat. A szabadítását egy szorult helyzetből, esetleg betegségből. Élezem anyagi körülményeimet, ami persze nem olyan jó, mint a nyugati szomszédé, de azért nem cserélnék egy kétszáz éve élt királlyal. És mindezt, meg egy csomó más dolgot is élvezek. Családomat, barátaimat és így tovább. És végig nézek ezeken a dolgokon, és hálás vagyok mindezért az Istennek. Hálás vagyok. Ez szeretet. Ha hálátlanul elégedetlenkedem, az nem szeretet. Ha hálátlanul elfeledkezek a jó dolgomban Istenről, az sem szeretet. De ha hálás vagyok, és hálámat adományaimmal és szavaimmal kifejezem, az szeretet. Ha dicsérem őt az emberek előtt, és elmondom mindenkinek, hogy mennyi jót tett velem az Isten, az szeretet. Hálás vagy-e az Istennek? Ne siesd el a választ! Ne az agyadra hallgass, ne a betanultra. És ne is a szívedre, mert család tud lenni a szív is. Hanem tekints a tényekre! Vedd számba szavaidat és adományaidat! Miről tanúskodnak? Háláról vagy hálátlanságról? Esetleg egy nagyon kicsi háláról, vagy túlcsonduló háláról? Vizsgáld meg őszintén magadat! Hogy beszélsz, és hogy viselkedsz, amikor jól megy sorod?

Az Isten iránti szeretet az bizalom. Izrael népe ezen a területen bukott el, amikor szomjas volt már nagyon a pusztai vándorlás idején, és kísérteni kezdték az URat. *„Nincs is ő, vagy nem is szeret, és nem követjük őt tovább, ha nem könnyít rögtön a sorsunkon”* – így gondolkodtak. Ne ítéljük el őket ezért, hisz biztos nagyon szomjasak voltak. Ellenben nézzünk magunkra! Mi szeretjük-e eléggé Istent ahhoz, hogy másként gondolkodjunk, amikor nehézségek jelennek meg az életünkben? Tudsz-e bízni egy betegségben vagy szegénységben, egy súlyos gyászban és elhagyatottságban, kudarcok közt és félelmeidtől meggyötörtten, tudsz-e bízni az Istenben? Tudod-e elfogadni Isten kezéből a nehézségeket, és tudod-e neki, az ő dicsőségére felajánlani szenvedéseidet? Alkalmak ezek a próbák arra, hogy megmutatkozzon szeretetünk valódisága az Isten iránt. De a legutóbbi próbákban csakugyan ez mutatkozott-e meg?

Az Isten iránti szeretet jelent engedelmességet. Vagy százszor elmondja nekünk Mózes ötödik könyvében az Isten, hogy tartsuk meg parancsolatait. Az első lépés ez ügyben persze az, hogy egyáltalán megismerjük és észben tartsuk a parancsolatokat. Így olvassuk ezt az 5. fejezetben: *„Tanuljátok meg, tartsátok meg és teljesítétek azokat!”* S ezután következik a Tízparancsolat leírása. Ezért forszírozom én azt, hogy minden konfirmandus megtanulja a

Tízparancsolatot, mert ez nem az én életnehezítő ötletem, hanem Isten életet tanító parancsa: Tanuljátok meg! Ugyanolyan parancs, mint a szeresd felebarátodat, vagy a ne lopj, vagy a semmi dolgot ne tégy az ÚR napján. Tehát a szeretetet jelentő engedelmisséget kezdhettek a tanulással. Aztán jön a megtartás, azaz, hogy nem felejtjük el, és nem cseréljük le ezeket a parancsokat, hanem gondolkodásunk homlokterében tartjuk őket, ezekre figyelve éljük életünket, hozzuk döntéseinket. S itt teljesen mindegy, hogy éppen arról van szó, hogy a vasárnapot megszentelem, vagy arról, hogy a házasságomat nem bontom fel, vagy arról, hogy a magzatom életét megkímélem, sőt óvom is, vagy arról, hogy Istenre nem mondok csúnyát, és az emberekről sem hazugságot. Mindegy. Mindegy, mert nem szemezgetek a parancsok közt, hanem minden igyekezéssel megtartom őket, ha szeretem Istent. Mert engedelmeskedni, ez a szeretet. Ezt mutatja Jézus példája, aki engedelmes volt mindhalálig, még hozzá a kereszthalálig (Fil; 2:8). Biztos sokan vagyunk, akik azt mondtuk volna neki, „*Ugyan már, ha nem akarsz meghalni kínhalállal, ez teljesen érthető. Biztos nem fog haragudni érte az Isten.*” És valóban érthető, ha valaki nem akar kínhalált halni. De jó viszont az, hogy Jézus sokkal jobban szerette annál az Atyját és minket, embereket is, hogy az értelmére hallgasson ebben az ügyben. Ő inkább az engedelmisséget választotta, mert így szerette az Istent. És ebből az engedelmes szeretetből születhetett meg a feltámadás csodája. És az engedelmes szeretetből áradhatott ki a föld minden népére az áldás. És az engedelmes szeretet következménye lett a mennyi trónus. Mert a szeretet engedelmissége a mi keresztyén hitünk valódisága. E nélkül csak bohóckodás van, képmutatás és visszatartó szemforgatás, de keresztyénség nincs. Mert a szeretet engedelmisségével tudunk rákapcsolódni Jézus megváltására, az Isten szeretetére, a kiáradó áldásokra. Csak a szeretet engedelmisségével. Máshogy nem. A szeretet nélküli engedelmisséggel nem, engedelmisség nélküli szeretet pedig nincs, mert az nem szeretet.

Az Isten iránti szeretetnek még egy nagyon fontos vetületét emeli ki a felolvasott ige. Beszélj erről fiad előtt. Mond el fiadnak. Add tovább a hitedet! – Számomra teljesen megfoghatatlan az, egyszerűen értelmezhetetlen, amikor a hitátadást a vallásosnak tűnő szülők elhanyagolják. Nem hiszem magamról, hogy mintaszülő lennék. Nem gondolom, hogy nálam jobb apát még nem hordott a hátán a föld (bár rossz apának se tartom magam). De számomra teljesen egyértelmű, hogy amit a legjobbnak gondolok, azt akarom megadni a gyerekeimnek. Jónak gondoltam, hogy legyen testvérük, és megadtuk ezt nekik. Jónak gondoltam azt, ha valaki tud írni, olvasni, számolni, ezért megtanítottam őket. Jónak gondoltuk azt, ha tudnak muzsikálni, ezért beírtuk őket. Jónak gondoltuk, ha világot is látnak, ezért elvittük őket. És sorolhatnám. De a legjobbnak azt gondoltuk, ha szeretik életük ajándékozóját, megtervezőjét és boldoggá tevőjét, az Istent. S mert én is szeretem őket, és azt akarom, hogy boldogok legyenek, és tudom, hogy nem a telefon, meg a számítógép, meg a nyelvvizsga, meg a jogosítvány, meg a sport és a szép ruha, hanem Isten teheti boldoggá őket, ezért a legfontosabbnak azt tartottam, hogy a hitünket adjuk át nekik. S ezt tettük azzal, hogy imádkoz(t)unk értük. Meg azzal, hogy istentiszteletre hoztuk őket. Meg Bibliát olvastunk nekik. Meg egyházi iskolákba írtuk őket. Meg életünk dolgairól igyekeztünk kevésbé képmutatón, viszont Istennel összefüggésben beszélni nekik. Én ezt nagyon fontosnak tartom, és nem azért mert lelkész vagyok. Hanem azért, mert azt hiszem, hogy csak Istennel lehet boldog az életük. És ez nem csak a lelkészgyerekekre igaz. Hanem a tiédre is. És Isten szereti a nem lelkészek gyerekeit is, és kész boldogságra vezetni őket is. A kérdés az, hogy te szereted-e eléggé gyerekeidet ahhoz, hogy Isten közelébe, pl. gyerek-istentiszteletre minden vasárnap elhozd őket. Szereted-e a gyerekeidet? Persze fel lehet tenni úgy is a kérdést, hogy szereted-e eléggé az Istent ahhoz, hogy szeretett gyermekeidnek is átadd a hited? A kérdés tehát még mindig ugyanaz: Szereted-e az Istent?

S ha szereted, akkor keresztyén vagy. S ha szereteted valódiságát a hála megnyilvánulásai, a bizalom, az engedelmisség és a hitátadás tanúsítják, akkor ezt a szeretetet Isten megáldja azzal, hogy jó dolgod lesz, neked és az utódaidnak is, mert egy áldásfolyamba kerültek. És Isten elvisz majd arra a földre, az örök országba, ahol tökéletes boldogságban élünk majd örökké mind, akik az Istent szeretjük. Ámen.

1. Alapigénkben Isten milyen elvárásokat fogalmaz meg velünk, emberekkel szemben? Keressétek ki, soroljátok fel!
2. Jézus e parancsok közül melyiket emeli ki, s nevezi a legnagyobbknak? Mt; 22:36-38.
3. Isten milyen ígéreteket ad a felolvasott igében a parancsolatok megtartóinak?
 - a) Melyik szimbólum fejezi ki legjobban az Isten-képedet, Istenhez való viszonyulásodat? A bíró, az üzlettárs, a király, az orvos vagy az édesapa? Változott-e, s hogyan és minek a hatására változott az Isten-képed az idők folyamán?
 - b) Szereted-e az Istent? Ma hogyan fejezted ki iránta a szereteted? Kiknek, s milyen gyakran szoktál beszélni arról, hogy szereted az Istent?
 - c) Szavaid, tetteid és adományaid arról tanúskodnak, hogy hálás vagy Istennek?
 - d) Tudsz-e bízni egy betegségben vagy szegénységben, egy súlyos gyászban és elhagyatottságban, kudarcok közt és félelmeidtől meggyötörtben, tudsz-e bízni az Istenben? Tudod-e elfogadni Isten kezéből a nehézségeket, és tudod-e neki, az ő dicsőségére felajánlani szenvedéseidet? Legutóbbi próbáidban hogyan mutatkozott meg az Isten iránti bizalmad, szereteted?
 - e) Mennyire vagy eltökélt abban, hogy engedelmeskedj Istennek minden vasárnap és minden hétköznap, életed minden területén?
 - f) Mennyire szívügyed, hogy a leszármazottaid is Istenéi legyenek? Jelen helyzetekben mit tehetsz értük? Megteszed-e?